

AMERIKANSKI SLOVENEK
The first and the oldest Slovene Newspaper in America.
Established 1924.
Published by: EDINOST PUBLISHING CO.
Address of publication office: 1849 W. Cermak Rd., Chicago

POZOR! - Stevilka poleg vašega naslova na listu znači, ko kedar imate list plačan. Obnavljajte naročnino točno, ker s tem veliko pomagata listu.

Entered as second class matter November 10, 1925, at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

Na Daljnem vzhodu

Od nesrečnega izida rusko-japonske vojne je Rusija na Daljnem vzhodu stalno na umiku. Po portsmouthskem miru se je Japonska trdno zasedla na azijski celini z aneksijo Koreje. Zadnja leta pa si je prilastila vso Mandžurijo, prodrla v Notranjo Mongolijo ter zasedla tudi celo vrsto severnih kitajskih pokrajin.

Kolikor pa je s temi osvojitvami ogroženo najskrajnejše rusko krilo ob Tihem morju, toliko bolj si je Rusija ojačila položaj na svojih mejah od Afganistana do Mandžurije. Najprej si je znova osvojila ozemlje ob izvornu Jeniseja, ki ga je carska vlada anektirala že v teku svetovne vojne na temelju stare pogodbe s Kitajsko.

Popolnoma podobno so boljševiki postopali v Zunanji Mongoliji. Po porazu belih čet znanega barona Ungern-Sternberga je rdeča vojska zasedla Zunanjo Mongolijo in uredila tudi tu navidez svobodno republiko, ki ima zavezniško pogodbo z Moskvo.

Tretja ruska pridobitev je najnovejšega datuma: kitajski Turkestan. Tu so sovjeti tako spretno manevrirali, da so v notranjih homatijah najprej nastopali kot zaščitniki zakonite kitajske vlade; ko pa se je slednja popolnoma onemogočila, so se zavzeli za zahteve vstajev in muslimanski Kitajci so popolnoma prešli na boljševiško stran.

Kljub sem velikim uspehom je rusko vzhodno krilo še vedno zelo ogroženo. Vse pa kaže, da se bo sovjetska sila tudi v tem delu kmalu uveljavila ali vsaj skušala uveljaviti. Zabajkalje je z Mongolijo močno zavarovano in Japoncem za operacije ne preostaja drugega, kakor smer iz severozapadne Mandžurije proti Čiti, s čimer bi jim v primeru uspešnega prodiranja kakor zrelo jabolko padlo v naročje rusko Poamurje in vladivostoško Primorje.

kar so jih proti dogovoru zasedli sami. Dokler se za te rečne otoke še vrši diplomatska bitka med grofom Šigemitsu in "tovarišem" Litvinovom, ruski agenti niso držali križem rok in so spretno izzvali spopad pri Peipingu, da opozore Japonce, proti kakim silam bodo morali v pohod, ako izzovejo spopad na Amurju.

TO IN ONO IZ LA SALLE

Našo slovensko naselbino so obiskali rojaki iz Penne in sicer Mr. in Mrs. Louis Godina, Mr. Martin Cvelbar in Mr. in Mrs. Joseph Cvelbar. Obiskali so Mr. Antona Peletiča, ker Mrs. Godina je sestra Mr. Peletiča. Prav prijateljno so se imeli, ko so se po dolgih letih zopet sestali.

Fara sv. Roka v La Salle, je dobila novega g. župnika v osebi č. g. p. Josepha Cagrama, OFM. Vsi farani mu kličejo prisrčen dobrodošli in pozdravljeni in želimo, da bi imeli med nami veliko uspeha ter da bi pod vašim vodstvom fara dobro napredovala.

Naš mladi Mr. Rajmund Tršalič se je dne 25. julija poslovil od svojih staršev in šel v Lemont, Illinois, k č. o. franciškonom. Želimo mu v vsem najboljšem uspehu. Tukaj je bil več let mašni strežnik in dober pevec mladinskega zbora.

Zopet se je moral izkopati nov grob in to pot za Mrs. Frances Bučar, katere je umrla v soboto 31. julija jutraj ob 3:45. Pokojna Frances je bila rojena pri Novem mestu na Dolenjskem in je umrla v starosti okoli 60 let, od katerih je tukaj v La Salle preživel 35. Pogreb, pokojne se je vršil v ponedeljek 2. avgusta iz Težak-Simkovec pogrebnega zavoda v slovensko cerkev sv. Roka.

Pogreba se je udeležilo vse članstvo dr. sv. Ané št. 139, KSKJ. in članice podružnice št. 24, SZZ., ki so ji izkazale sestersko ljubezen na zadnji poti. Sv. mašo in druge pogrebne obrede je opravil č. g. Father Leo. Pokojna Frances je bila zelo verna žena in je pogosto prejemale sv. obhajilo. Zapuščena moža in sina Johna. Moje sožalje

Dogodki med Slovenci po Ameriki

Mr. Gornik v Chicagi Chicago, Ill. - Obiskal nas je te dni Mr. Joseph Gornik, pomožni šerif iz Clevelanda, Ohio. Prišel je v Chicago še koncem zadnjega tedna ter prebil zadnji "week-end" v Chicagi med svojimi znanci in prijatelji.

Na poti v domovino Chicago, Ill. - Zadnji ponedeljek se je poslovil od nas č. g. p. Salezija Glavnika, OFM., dolgoletni profesor v semenišču oo. franciškonom v Lemontu, je poklican za nedoločen čas v domovino. Želimo mu srečno pot in če mogoče tudi skorajšnji povratek.

Nesreča na ulici Cleveland, O. - Zadnje soboto dne 31. julija se je vozil s kolesom po 61. česti 15 letni John Rožič, pa je prišlo do nesreče, da ga je nekdo povozil s avtomobilom.

Kap Milwaukee, Wis. - Kap je pred kratkim zadel tukajšnjega gostilničarja Franka Praha, v starosti 49 let. Društvo in imela velik pogreb, ki je bil eden izmed tih ki so se vršili v fari sv. Vida na en dan drug za drugim, kar je bilo prvič v zgodovini te fare; namreč, da bi se vršili trije pogrebi iz treh pionirskih družin na en dan vsi s slovesnimi žalnimi petimi črnimi mašami s tremi duhovniki.

Josephine Erjavec LIST ZA LISTOM PADA... Cleveland, O. Vsa znamenja kažejo, da se bliža naš prvi pionirski rod svojemu zatonu. List za listom pada; padajo pa pogosto, vse preveč pogosto. Prehitro se odpirajo grobovi in sprejemajo vase nam priljubljene in drage, ki nas zapuščajo.

Faro sv. Vida je prav v zadnjem času zadel težak udarec; trije pogrebi na en dan - v soboto 23. julija. Pokopali smo dve pionirki in mladega vzornega moža Josepha Završnika, katerega življenje nam ga kaže resničnega moža.

Najprej naj bo par vrstic o dveh materah, katerih škoda da so odšle in katerih spomin ne sme preiti mimo nas kar tako preko noči. V torek 20. julija je preminula pionirka Agnes Lušin, p. d. Burcova mati, stara 69 let, od katerih je preživela v Ameriki 45. Doma je bila iz Prigorice pri Ribnici, rojena Mrhar. Dona zapuščena še dva brata in sestro, tukaj pa sproga in sina. Bila je spoštovana in zaslužna žena.

Še isti večer se je izvedelo, da se je poslovila s tega sveta druga pionirka in blaga žena Mrs. Marija Svete, rojena Počervina, v Jurki vasi, p. d. Svecarjeva, v starosti 66 let. Bila je dalje časa bolna in slabotna, toda kakor so naše pionirske žene, se ni udala, dokler ji niso opešale zadnje moči.

Svetova mati je bila skromna in tiha žena, skrbna gospodinja in dobra mati družini ter ljubeča soproga svojega moža Martina, ki je doma iz borovniške fare pri Vrhniki. V Ameriki je bivala 37 let in storila mnogo dobrega, zlasti kar se tiče vzgoje otrok. Poleg zalujočega soproga zalujejo za njo tri sinovi; Martin, Victor in William, hčer Mary, poročena Mrs. Frank Grdina, sestra Agnes Pečavar, več vnukov, v Chicagi, Ill. pa več sorodnikov. Pripadala je k štirim

duhovniki njegovim staršem v Cleveland. Pokojni je odpotoval v Arizono po nasvetu zdravnikov že leta 1925; zaradi boleznih na pljučih je bil namreč že obsojen na smrt in nikdo ni mislil, da bo še kedaj okrevl. Toda korajžen mladenič kot je bil in veren, je upal, da bo okrevl. Stojil je vse, kar so mu zdravniki svetovali in bolezen je morala odnehati. Studiral je in bil aktiven; delal je in molil, kakor učil božja zapoved in napredoval je, da ga je vse občudovalo; napredoval je v telesnem zdravju, kakor tudi duhovno in versko. V vseh letih ni niti enkrat zamudil, da ne bi vsake nedelje prejel sv. obhajilo. Sam se je tako izrazil, da je to zanj moč in vztrajnost. Medtem, ko je bil vodja pri Kolumbovih vitezhih in govorniški uradnik, je bil prav tako visoko cenjen pri "Elks", ki ni verska organi-

(Dalje na 3. strani)

TARZAN IN LEOPARDSKI LJUDJE (74)

Dolgo je tako hodil Tarzan ob reki in skakal z drevesa na drevo, mala opica Nekima mu je pa vseskozi zvesto sledila. Sledil je Tarzan vendar zagledal precej daleč na drugem bregu reke skrivnostno tempelj, v katerega ni smel nihče kot Leopardski ljudje in pa žrtev, katere so tam pripeljali divjaki.

Metropolitan Newspaper Service) Napisal: Edgar Rice Burroughs

V tem je čoln v katerem se je peljal Walter je priplul k tempeljaki mo obrežu in za njim so bili takoj tudi ostali čolni. Straža ki je bila vedno pripravljena, je pristopila in Walterja potegnila na suho. Bobolo, ki je tudi bil z njimi, je stopil s čolna in se nepotil v tempelj pred Lulimija.

Ko je Tarzan nekaj časa opazoval ta tempelj, je ugotovil, da je postavljen na mramornem otoku sredi reke in da nikakor drugače ne more do njega, kot s plavanjem. Plavanje v tej reki pa ni bilo brez nevarnosti, kajti v njej je bilo veliko krokodilov in ravno pod Tarzanom se je pokazal eden prav velik...

"Mar se je Jabla vrnil s svojimi vojaki in privedel s seboj belega velikan in njegove tovariše?" je vprašal Lulimij Bobola. Ko je Bobolo to zaslišal, je že tudi spoznal trenutek, kako bi Jablo ostal pred Lulimijem in si tako priboril čast vojnega poveljnika, zato je začel Lulimiju ogročno govoriti:

